

Sygn. akt KSP 6/13

POSTANOWIENIE

Dnia 9 października 2013 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Andrzej Siuchniński (przewodniczący)

SSN Jarosław Matras (sprawozdawca)

SSN Józef Szewczyk

po rozpoznaniu skargi **W. W.**

na przewlekłość postępowania przed Sądem Apelacyjnym w [...],

w Izbie Karnej, na posiedzeniu, w dniu 9 października 2013 r.,

na podstawie art. 4 ust. 1b oraz art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 17 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (Dz. U. nr 179, poz. 1843 ze zm.)

p o s t a n o w i ł :

przekazać skargę W. W. Sądowi Apelacyjnemu w [...]

jako sądowi właściwemu do jej rozpoznania.

UZASADNIENIE

W dniu 17 lipca 2013 r. W. W. wniósł do Sądu Apelacyjnego, na podstawie art. 12 ust. 2 i 4 ustawy z dnia 17 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (Dz. U. nr 179, poz. 1843 ze zm. – dalej powoływana jako ustawa) skargę na przewlekłość postępowania sądowego, w której w części wstępnej domagał się stwierdzenia przewlekłości postępowania sądowego w sprawie II AKa .../13 tego sądu, a także przyznanie od Skarbu Państwa kwoty 80.000 zł „jako dodatkowej rekompensaty za wystąpienie nieuzasadnionej zwłoki”. W uzasadnieniu tej skargi wskazał na dotychczasowy tok postępowania w sprawie, która zaczęła się wniesieniem aktu oskarżenia w dniu 11 czerwca 2002 r., a następnie zapadły dwa wyroki Sądu Okręgowego w L., które zostały uchylone wyrokami Sądu Apelacyjnego w sprawach II AKa: .../05 oraz .../10. Podniósł dalej, że kolejny (trzeci w pierwszej instancji) wyrok Sądu Okręgowego w L. został wydany w dniu 13 sierpnia 2012 r., a obecnie – jak to ujął skarżący – trwa postępowanie apelacyjne. Wywiódł następnie, że całe postępowanie przygotowawcze jak i sądowe jest przewlekłe, zaś on nie przyczynił się w żadnej mierze do tej przewlekłości, a korzystał jedynie ze swoich praw przysługujących mu jako oskarżonemu. W końcowej części uzasadnienia skargi znalazło się twierdzenie, że „terminy rozpraw wyznaczane były w dużych odstępach czasu, a gdy były wyznaczane w krótszych wiele z nich było odraczanych”. Skarga ta wraz z wnioskiem o zwolnienie go od należnej opłaty została przekazana przez Sąd Apelacyjny Sądowi Najwyższemu do rozpoznania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Treść skargi wskazuje w sposób jednoznaczny, że jej przedmiotem jest przewlekłość całego postępowania sądowego, które w tej sprawie toczy się od czerwca 2002 r. Nie sposób zatem uznać, że skarżący kwestionuje li tylko tę część postępowania odwoławczego, które w dacie wnoszenia skargi toczyło się przed Sądem Apelacyjnym w sprawie II AKa .../13, a tylko wówczas właściwym byłby do jej rozpoznania Sąd Najwyższy, stosownie do zapisu art. 4 ust. 2 ustawy. Przeczy temu podanie daty wpływu aktu oskarżenia oraz wskazanie na dalszy tryb i treść wydawanych wyroków w tej sprawie. Także twierdzenie o dużych odstępach czasu, w których wyznaczano rozprawy oraz o odraczaniu rozpraw, wówczas gdy terminy były krótsze, wskazuje na kwestionowanie przez skarżącego – w zasadniczym zakresie – toku postępowania sądowego w I instancji, skoro w toku postępowania odwoławczego w sprawie II AKa .../13 wyznaczono w krótkich odstępach czasu 3 terminy rozprawy odwoławczej (14 marca 2013 r., 9 maja 2013 r. oraz 18 lipca 2013 r.). Mając zatem na uwadze powyższe okoliczności nie można uznać, że zakres przedmiotowy skargi wyznaczony jest stwierdzeniem użytym w części wstępnej skargi, albowiem o tym decyduje cała treść tego środka odwoławczego. Skoro zatem skarga W. W. dotyczy tak postępowania prowadzonego przed Sądem Okręgowym w L. jako sądem I instancji, jak też postępowania odwoławczego przed Sądem Apelacyjnym – o tym przekonuje część wstępna skargi – to stosownie do treści art. 4 ust.1 b ustawy właściwym sądem do jej rozpoznania jest Sąd Apelacyjny w [...]. Rozpoznając skargę, po ewentualnym rozstrzygnięciu zasadności zwolnienia od opłaty, Sąd Apelacyjny powinien zważyć, że z uwagi na kontrowersje co do treści normy prawnej zawartej w przepisie art. 5 ust. 1

ustawy, Sąd Najwyższy w uchwale siedmiu sędziów z dnia 28 marca 2013 r. , III SPZP 1/13 (teza w Lex nr 1294242) wyraził pogląd, iż „W postępowaniu ze skargi na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki ocenie pod kątem przewlekłości podlegają zarzuty skarżącego odnoszące się do przebiegu postępowania, od jego wszczęcia do prawomocnego zakończenia, niezależnie od tego, na jakim etapie tego postępowania skarga została wniesiona (art. 5 ust. 1 ustawy z dnia 17 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki; Dz. U. Nr 179, poz. 1843 ze zm.).” W uzasadnieniu tej uchwały Sąd Najwyższy wywiódł, że właściwie interpretowany przepis art. 5 ust. 1 ustawy wskazuje, iż wniesienie skargi powinno nastąpić w toku postępowania w sprawie, a postępowanie w sprawie trwa dopóty nie dojdzie do wydania w sprawie prawomocnego orzeczenia kończącego postępowanie. Dalej zaś podniósł, że: „Postępowanie, którego dotyczy skarga, nie może być bowiem utożsamiane z postępowaniem przed sądem danej instancji, skoro o przewlekłości ma świadczyć to, że postępowanie w tej sprawie (tzn. od chwili jego wszczęcia) trwa dłużej, niż to konieczne dla wyjaśnienia tych okoliczności faktycznych i prawnych, które są istotne dla rozstrzygnięcia sprawy (art. 2 ust. 1 ustawy).” Mając zatem na uwadze, że W. W. wniósł skargę w toku trwającego jeszcze postępowania, a z treści jej wynika, jak wykazano powyżej, iż przedmiotem jego zarzutów jest postępowanie od chwili wniesienia aktu oskarżenia, celowym stanie się ocena tego postępowania sądowego, a do niej właściwy jest zgodnie z art. 4 ust. 1b ustawy Sąd Apelacyjny. Trzeba jedynie dodać, że oceny tego

postępowania nie dokonuje się z urzędu, a jedynie w granicach wyznaczonych ramami skargi. To przecież z art. 6 ust. 2 ustawy wynika, że skarżący ma obowiązek przytoczyć okoliczności uzasadniające żądanie stwierdzenia przewlekłości, a to oznacza, iż powinien wskazać czas trwania postępowania świadczący o wystąpieniu przewlekłości, jak również konkretne czynności, których sąd nie podjął lub które wykonał wadliwie powodując nieuzasadnioną zwłokę w postępowaniu (zob. np. uchwała SN z dnia 28 marca 2013 r. III SPZP 1/13 oraz wskazane tam postanowienia SN, a także postanowienie NSA z dnia 16 czerwca 2008 r., II OPP 19/08, LEX nr 49435). Na zakończenie trzeba także zaznaczyć, że odmowa przyjęcia skargi W. W. na przewlekłość postępowania w sprawie IV K .../10 Sądu Okręgowego w L. nie tworzy przeszkody do rozpoznania obecnej skargi.

Z tych wszystkich powodów należało orzec jak w postanowieniu.